ופרכינן מכלל דר' יהודה סבר כי ניער כו' • נמי אסירי דמדקאמר רוחה אני דברי ר' יהודה בשלא ניער בתחלה אבל איני רוחה את מה שהוא אוסר אף בשניער מכלל דאיהו אף בשניער אסר מדלא קתני 'אמר רבי לא אמר ר' יהודה אלא בשלא ניער': הא לא בלעה • מתיקה ולתשובה יותר מן האחרונה ובטיפה הזאת אין שיעור לאסור את טולן: שמא לא ניער בתחלה יפה • ובלעה ואח"כ פלטה כשניער בסוף ובהא ניירה לא סבר לה רבי טוחיה אבל לדאפשר לסותמו אסור ובמין במינו לא בטיל סבר לה טוחיה • אמר מר ודברי חכמים • המתירין את הכל גרתין לרבי כשניער, אבל בשלא ניער לא גרתה לו, מכלל דהם מתירין אף בשלא ניער: ומאי "ניער" דקתמר רבי: אלימא ניער בסוף ולא בתחלה • דאע"ג דקבלה את הטעם קתמר רבי דרוחה הוא את דברי המתירין האיל וניער בסוף וחזר ונסתמו דקסבר אפשר לסותמו מותר, האמרת גרתין דברי ר' יהודה בהא: ניער מתחלה ועד סוף • רוחה את דברי המתירין בזו דכיון דפשט מתחלה הטעם בכולה קדרה ואין בה כדי לאסור את טולה מותר ולא רוחה דברי ר' יהודה המושם שמא לא ניער יפה יפה: מכלל דרבנן סברי כו' • מדקתמר רוחה אני את דבריהם בשניער בתחלה ואין אני רוחה את דבריהם מה שהתירו בשלא ניער מתחלה והן מתירין אותו (ה) (בניער) (בסוף) ומשום סתימה, מכלל דקסברי אפשר לסותמו מותר: וממאי דבאפשר לסותמו פליגי • ואלו עד שתתן דקתמרי רבנן אטיפה קאי, ורבי אף אטיפה קאי, דאע"פ שהתירו בשלא ניער בתחלה אלא בסוף דכיון דאיכא מתיקה קמייתא ולא אסירא אלא בסוף ואם אינו אסור אלא בסוף אינו אסור אלא בשלא ניער בתחלה ובשלא ניער בתחלה